

Ang Selina

ROBELA ni NINGO ED. EGALADO

(Copyright, Manila, 1947)

Mayroon Nang Humihimok Kay Selina Upang Si Martin Ay Pakawalan Sa Bilangguan Ng Kanyang Puso, Nguni't Ito'y Tumututol...

— XX —

GAAYA nang ipinahiwig ni kanyang kumari. Palibhasa'y maling Giday kay Dr. Arcelón tagál-tagál na rin namáng hindi

nagkikita at sa dahilang walang-wala sa kanyang loob ang tunay na dahil ng gayong pagkakadala ni aling Giday, si aling Magda ay walang malang gawin sa pagsalubong sa kanyang kumaring noong kanilang kabata'y para niyang tunay na kapatid. Niya-kap at hinagkan pa ang kanyang panauhin, at masuyong ipinasok

Nang mahawi ang tabing ay nalantad kay Martin ang palungayngay na pagkakahiga ni Selina.

sa salas at malugod na pinupo.
—Anong himala't naalaala mo akong dalawin?—ang unang tanong ni aling Magda.—Talaga bang ako ang sadya mo, o napadaan ka lamang dini at sukat?

—Naku, kumari!—ang pabuntung-hiningang sagot ni aling Giday.—marahil ay masusumbatan mo nga ako, na, kung di pa maykailangan ay di pa makagunita...

Napansin ni aling Magda na nanungaw ang luha sa mga mata ng kaharap.

—Bakit, ano ang nangyayari? May maítutulong ba ako sa iyo?—ang tanong na may pagmamalasakit.

—Oo, nasa iyong kamay ang ikapagtatagumpay o ang ikabibigo, nitong aking lakad—ang tugon namán ng panauhin.

—Kung kaya ko'y walang hindi, para ka namang ibang tao!

—Hindi nga kita ipinalalagay na iba kung kaya ako nangahás na pumarito.

Wala sa pag-iisip ni aling Magda na si aling Giday ay siyang biyenán ni Martin. Ang tanging nanariwa sa kanyang pag-iisip ay ang alaala ng mabuti nilang pag-sasama't pagpapalagayan ng kaharap na panauhin noong masayang panahon ng kanilang kabataan. Hindi niya nagunita nang mga sandaling yaon na siya'y may saguting dapat ipanliit sa kahiyán sa harap ng kanyang kumari, dahil sa pangyayaring ang kanyang pang-uudyok ay nakatulong ng malaki sa pagkabuyó ni Selina kay Martin sa nais na ma-
(Nasa pah. 27 ang karugtong)

ILANG-ILANG

naghatid sa akin. Nguni't nang ako'y malapit na sa kanilang malaking tahanan, ayon sa aking napagtanungán, ay bigla akong napatigil. Napaudlot ako at nagsilalas sa aking nakita. Paano'y ang tahanan nilá Pasing ay namalas kong nagagayakán ng marami't iba-ibang palamuti, samantalang sa ibaba ay isang pala-pala namán ang pinaghahandaán ng agahan. Maraming tao ang abalang-abala sa pag-aayos.

—Marahil— ang nawika ko sa sarili, —ay may pagdiriwang dito. kaipaláy kaarawán niyá ngayon.

Sandali akong nag-isip kung ano ang aking dapat na gawin. Nagunita kong ako'y wala pang kakilala roon. Sino ang tatanggap sa akin? Gayunman ay iniwaksi ko ang lahat ng pangambát kahihiyán. Nilakasán ko ang aking loob. Datapuwát, nang muli kong ihahakbang ang aking mga paá at ipagpapatuloy ang paglakad ay napaligon ako sa aking pinagmulán. Isang berlinang nagagayakán ang biglang tumigil na aking nakita, at sabáy sa pagbaba ng mga sakáy noon ay biglang umalingawngaw ang tugtuging "wedding march" ng orkestang noo'y naghihintáy.

Sa Kuwentong Ito'y Ipinakikita Kung Paanong Ang Isang Binatang Di Natutong Magtiwala Sa Kapwa Ay Nagsisi Sa Huli...

—May kasalan pala!— ang nawika ko, —nguni't sino kaya ang mapapalad na ikinasál?

Ang katanungang iyan ng aking sarili ay hindi ko na rin natugon sapagká't biglang nag-umugong ang palakpakan at pagbubunyi sa mga bagong dating na galing sa simbahan.

—Mabuhay ang mga bagong kasál— ang sigawan, —mabuhay si Pasing, mabuhay ang makata! . . . Mabuhay . . .!

Sa narinig kong iyo'y para akong naputukán ng bomba sa aking tabi na ikinatulig ko halos.

—Diyata't si Pasing ang ikinasál— ang naibulalás ko, —ang kasintahan ko sa panulat?

Hindi minsán ni makalawá kong kinusot ang aking mga matá, sa pag-asang baka ako'y nabubulagan lamang sa aking namalás. Nguni't iyon din ang aking nakikita at nadadamá na parang di ko ibig na paniwalaan. Sapagká't naging tiwali ang aking akala. Si Pasing nga! Ang kasin-

tahan ko sa panulat, datapuwát ubod pala ng gandá at kaakitakit. Ang tibok ng puso ko'y lalong sumasál nang mabalingan ko namán ng pansin ang mapalad na lalaking kaalabáy niyá. Lalong di ko rin ibig paniwalaan sapagká't hindi na ibá sa aking pangmasid, malaon ko nang kilala at kaibigan ko pa. Siyá ay dili ibát ang inilagda ko sa aking mga kalatás kay Pasing: si Rodante Salvador, ang kaibigan kong manunulat.

Nang di ko mabatá ang hapdi ng birong yaon ng kapalangan ay bigla akong tumalilis sa kanilang daraanan. Sa isang malagong puno ng "yellow bell" ay ikinubli ko ang aking katauhan hanggang sa silá'y makapanhik sa bahay at mawala sa aking mga paningin. Noon din ay nagsisi ako ng isang pagsisising-alipin at ang aking ginawá'y malabis kong pinanghi-nayangán. Waláng lingung-likod na ako'y umalis agád sa pook na iyon na sumaksi sa pagkasawi ng

aking lihim na pag-ibig.

Nalaman kong si Pasing, nang minsang tanghaling isang reyna ng pagdiriwang sa kanilang bayan dahil sa pagbubunyi kay Dr. Jose Rizal ay si Rodante Salvador ang napitang magputong sa kanyá ng korona ng karangalan. Sa pagkakataong yaon ay nagsimula na sa kanilá ang tagpong siyang naghatid sa kanilá sa harap ng dambana. Kayá't . . .

Ang nangyaring yaon sa aking buhay ay aking pinakatandaán, sapagká't ang naging ganti sa mapagbiro kong damdamin ay birong napakasakit ng tadhana at ng kapalangan.

WAKAS

ANG SELOSA...

(Karugtong ng nasa pah. 22)

paghigantihán ang waláng kamalay-malay at may malinis na ka-loobang asawa nitó.

Kaya...

—Sabihin mo—anyá,—at kung may magágawa akó ay gágawin ko nang waláng ulik-ulik.

Di na napigilan ni aling Gidáy ang pamamalisbis ng luha sa kanyáng dalawáng pisngí. Nagulumihanan si aling Magda at kapagkaraka'y náisaloób na totoóng malaking bagay ang sanhi ng pagkakápagsadya sa kanyá ng kaharap na kumari. Hinintáy ng buóng pananabik ni aling Magda ang pagtatapat nitó at hindi máibuká-buká sa kanyáng bibig. Nahiniyang kung papaano...

—Kumari—ang parang pag-along sinabi ni aling Magda na sinipingan pa sa pagkakáupo ang lumuluhang si aling Gidáy,—huwág kang mag-alinlangan, tútulungan kitá, dádamayan kitá...

—Salamat!—ang náibuká sa bibig ng lumuluhang babae at tiningnán si aling Magda ng tinging tila humihingi ng awa.

—Anó ang aking máitúulong, sabihin mo.

—Naúmid akóng magsalita, pagká't...—at tumulo na namán ang mga luha ni aling Gidáy.

—Huwág kang mangimi, sabihin mo't dádamayan kitá.

—Talagang pagdamay mo ang aking hihingin, naúmid lamang akó, pagká't may kinálaman sa súliranin ng puso ng aking anak at ng puso ng iyóng pamangkin.

—Haaa?—ang biglang nasnaw sa mga labi ni aling Magda.

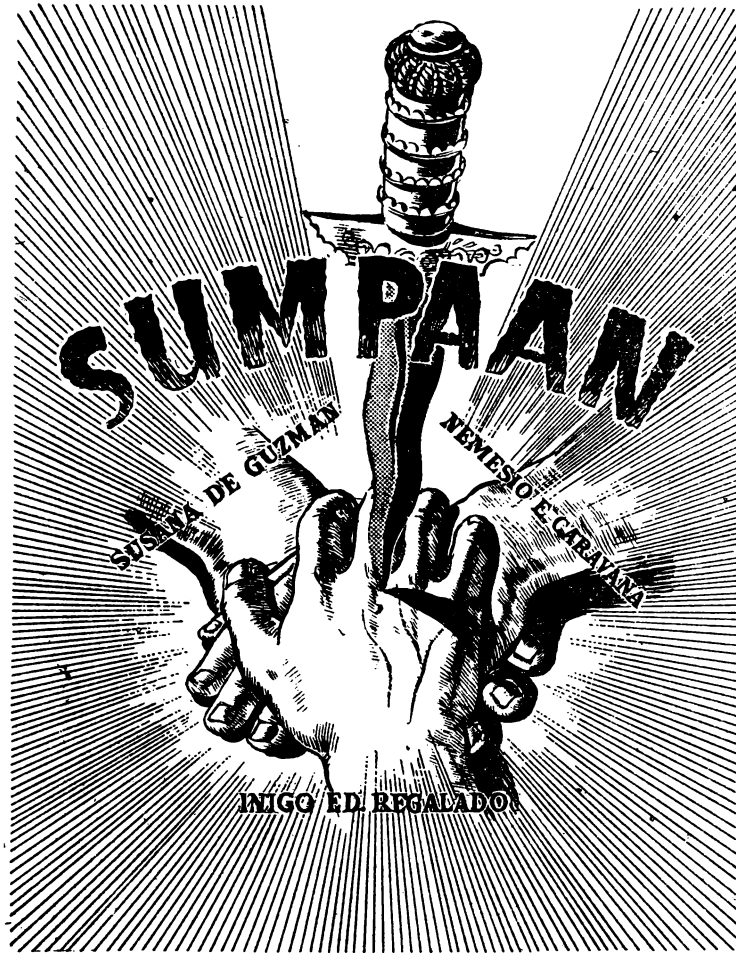
Noón lamang nagi sa gunita ng ali ni Selina na ang kanyáng kaharap ay dili ibá kundi ang butihing iná ng asawa ni Martin.

Ang katahimiká'y matagal na naghari sa dalawáng magkumari. Nagsimulang mapaghulo ni aling Magda ang mabigát na súliraning kanyáng kinákaharap. Di sasalang ang tulon na hihingin ni aling Gidáy ay náuukol sa ikapaghiwaláy ni Selina at ni Martin. At palibhasa'y nakápangako (Nasa pah. 29 ang karugtong)

...Kinusót ko ang aking mga matá sa pag-asang akó'y nabubulagan lamang, nguni't iyon din. Si Pasing, ang kasintahan ko sa panulat!

MALAPIT NANG SIMULAN

Abangan sa "ILANG-ILANG"

DR. A. T. SAN JUAN

Sakit sa Atay, Bato at mga Sakit na Lihim
 Karunungan sa Panganganak at mga Bagay-Bagay tungkol sa Mag-asawa
MADALIANG PANGGAGAMOT SA "V. D."
 Rayo Infra-Red Ultra-Violeta — Mga Kagamitan sa Diathermy
 10-12 ng tanghali — 3-6 ng hapon
 Silid 226 Samanillo Bldg., Escolta

TUBERKULOSIS

"Ang Maagang Pagkatuklas ay Maagang Paggaling"
 Dalubhasang pagsusuri ng baga sa pamamagitan ng Rayo-X. Kung kayo ay may ubo, lagnat, sakit ng dibdib, hindi makatulog o makakain ay magsadya sa
TREPP MEMORIAL CLINIC
 2ND FLOOR, ROOM 224 DE LEON BLDG., RIZAL AVE.

DR. B. M. VILLAPANDO

Espesyalista sa mga sakit sa Mata, Ilong, Tainga at Lalamunan, Tumitlistis ng Tonsil sa 2 minuto na hindi na kailangang matira sa Ospital.
 Mga Bagong Kagamitan sa Pagsukat ng Salamin sa Mata — Rayos X
 Oras: 9:00-12:00 A.M.—2:00-4:00 P.M. Araw ng Linggo: 9:00-12:00 A.M.
 Bagong Tanggapan: 423 Evangelista Tagliran ng Simbahan ng Quiapo

RAYO-X; LABORATORIO CLINICO AT VAPOR-MERCURIO LAMPARA ULTRAVIOLETA

Completong pagsuri at Modernong Paggamot ng mga karamdaman tulad ng: sakit sa da-anan ng IHI; SIRA ang REGLA; hindi PAG-AANAK; sakit sa BALAT; TISIS sa BAGA at APENDICITIS. SUGAT o PAMAMAGA ng SIKMURA; BITUKA; ATAY; MATRIZ; PANTOG at BATO.

DR. M. G. VIRATA

Nagtapos at nag-espesyalista sa pagka-manggagamot sa ibang lupain. Naging Director ng Virata's Hospital. Kuarto No. 210 Sta. Cruz Bldg. Kanto ng Escolta at Plaza Sta. Cruz.

ST. MARY'S MATERNITY & HOSPITAL

DRA. E. OCHANGCO HERRERA—1105 Felix Huertas kanto Zurbaran
 Panganganak, Matris, Bata, sakit sa pagihi, Baga, sirang regla, laging nakuku-
 nan at hindi pagaanak.
 May silid na mababang bayad sa mahirap.

ANG SELOSA...

(Karugtong ng nasa pah. 27)

na siyang tütulong sa anumang hihingín ni aling Gidáy ay di málaman ngayón kung anó ang maáari niyang dahilanin upáng siyá'y makaiwas nang di namán kahiyá-hiya sa kaharáp na kumari.

—Wika mo'y may-kinálaman sa súliranín ng puso ng aking pamangkin at ng iyóng anak, ba-
 kit?... anó ba iyón?—ang sa wakás ay náitanóng ni aling Magda.

Tumúitulo ang luhang isinaysáy ng iná ni Gundíng ang mga pangyayaring ngayó'y nagiging sanhi ng paninimdim ng kanyáng mutyáng anak.

—Oo nga't waláng taong mali-

nis sa ibabaw ng lupa—ang wika pa ni aling Gidáy,—lahát ay nagkákamali! Hindi natin maáring bagsakán ng sisi ang iyóng pamangking si Selina; ang buhay ng tao ay talagáng ganyán at lahát tayo'y anak sa pagkakásala.

Kunút-noóng nakikiníg si aling Magda na para bagáng tumitiim sa kanyáng puso ang mga siná-sabi ng kanyáng kumari. Naging mahinusay na namán ang kaloo-ban ni aling Gidáy. Nawala na ang mga luhang bumalong sa kanyáng mga matá.

—Wala akóng hihilingín sa iyó, kumari, at itó'y para mo nang awa at habág sa isáng asawang namámahay sa hinagpis at sa dalawáng anak na waláng kamalay-
 (Nasa pah. 33 ang karugtong)

MALAKAS ANG PAGLAKI!

Salamat sa

66 **LACTOGEN** 99

"Pina-kamabuting Pagkain Ng Mga Sanggol"

ISANG
 PRODUKTO NG
 NESTLE

ANG SELOSA...

(Karugtong ng nasa pah. 29)

malay, kundi ang mahimok si Selina na bigyang laya si Martín upang makadalaw man lamang sa kanyang asawa at sa dalawang bunga ng kanyang tunay na pag-ibig.

—Kung sabagay, kumari—ang malamig na tugón ni aling Magda,—sa súliranín ng puso ng ating

ANG KAMBAL...

(Karugtong ng nasa pah. 12)

laga sa kanyang mga matá.

—Ha-ha-ha-ha-ha!—ang nárinig na halakhák na waláng iniwan sa kulog na nagmula sa maluwáng na bunganga ni Bantáy.

—Akala ko'y isáng lalaki kang kasinlaki ko. Isá ka paláng langám lamang. Paano mo nabuksán ang matibay na pinto ng Arayat?

—Kay-dami mong usisa—ang payamot na tugon ni Abá.—Ang sagutin mo sa aki'y kung saán maáring mákita si Sinukuan.

—Mahirap na mákita ang aming panginoon—sagot ng higante.—Hindi siyá nakikipag-usap sa basta tao lamang.

—Ano? Hináhamak mo ang aking pagkalalaki.

Humugot ng isáng palaso si Abá at ibinihit sa bagting ng kanyang busog.

—Pápanain ko ang iyong matá kung di mo bábawin ang iyong sinabi, na may kináalaman sa pag-aglahi sa pagkatao ng anak ni Luyong.

Nagtawá lamang ang higante at noon di'y umambáng dakmain ang maliit na nilikháng kanyang kaharáp. Maliksing tumalilis si Abá at nagdaán sa pagitan ng mga binti ng higante.

Kung minsan ang kaliita'y isáng kalasag na nagagamit: ang kaliitan ni Abá sa kanyang kaharáp na higante ay siyang nagligtas sa kanyá sa tinangkáng pagsunggáb ng kalaban. Nang muling bumaling si Bantáy upang harapin ang maliit na kaluskos na nagawa ni Abá sa gawing likuran, ay isáng "aruy!" ang nátili ng higante. Paano'y pumako sa kanyang matáng kaliwa ang pinawaláng palaso ni Abá sa hawak na pana.

Mabilis na nagbinit na namán ang binata ng isá pang palaso sa kanyang pana, at...

—Ganáp kitáng bubulagin kung di ka manánahimik—ang wika ng binata.—Binuksan ko ang matibay na susi ng pinto ng Arayat sa bisa ng aking palaso at ngayon

(Nasa pah. 37 ang karugtong)

sulat ni Luisa't mabatid ang katothanan, tuloy napauupo sa kanilang silyang kawayang nasa tabi ng bintana, nanlulumo at kinalaro ng sarsaring guniguni.

Si Itsay at si Fred, sa kabilang dako'y sinungawan sa kanilang mga labi ng ngiti ng kasiyahan.

(WAKAS)

mga kapuwa ay di tayo maáring manghimasok. Bukód sa riyán ay di kaila sa ating dalawá na si Selina ay siyang unang nobya ni Martín. Ang pusong naiwanan ng isáng dalisay na pag-ibig ay náhahálintulad sa saláb na kahoy na sa bahagyang init ay nagdiringas. Gayún pa man ay gágawin ko ang lahat kong magágawa. Hindi ko nálalaman ang kasalukuyang mga nangyayari. Bayaán mo't pagsásadyain ko si Selina, pangúngusapan ko't pangangaralan.

—Kung ang bagay na iyá'y magiging mabigát pará sa iyó, ituring mo kumari, na akó'y parang waláng násabing anó man.

—Amá, hindi!

—Anó kaya, sa palagáy mo, kung akó ang máunang magsadya sa kinároroonán ni Selina?

—Magsadyang papaano...?

—Hindi sa anupamán!—ang patláng agád ni aling Gidáy,—ibig ko lamang siyang kausapin, hingán ng tulong, hingán ng awa... sapagká't pará sabihin ko sa iyó nang totoó, ang di pag-uwi ngayon ng bahay ni Martín ay magiging sanhi ng kamátayan ni Gundíng at ng pagkakasakit ng dalawang bata.

Ang huling nárinig ni aling Magda ay waring nakabagbág sa kanyang puso. Isáng asawa at dalawang anak! Di niyá nálalama'y may isá palá siyang ságuting nápakalubhá sa ginawa niyang pang-uudyók kay Selina upang ibilanggo nitó sa kanyang bisig ang asawa ng ngayó'y nakabilanggo na ngang si Martín.

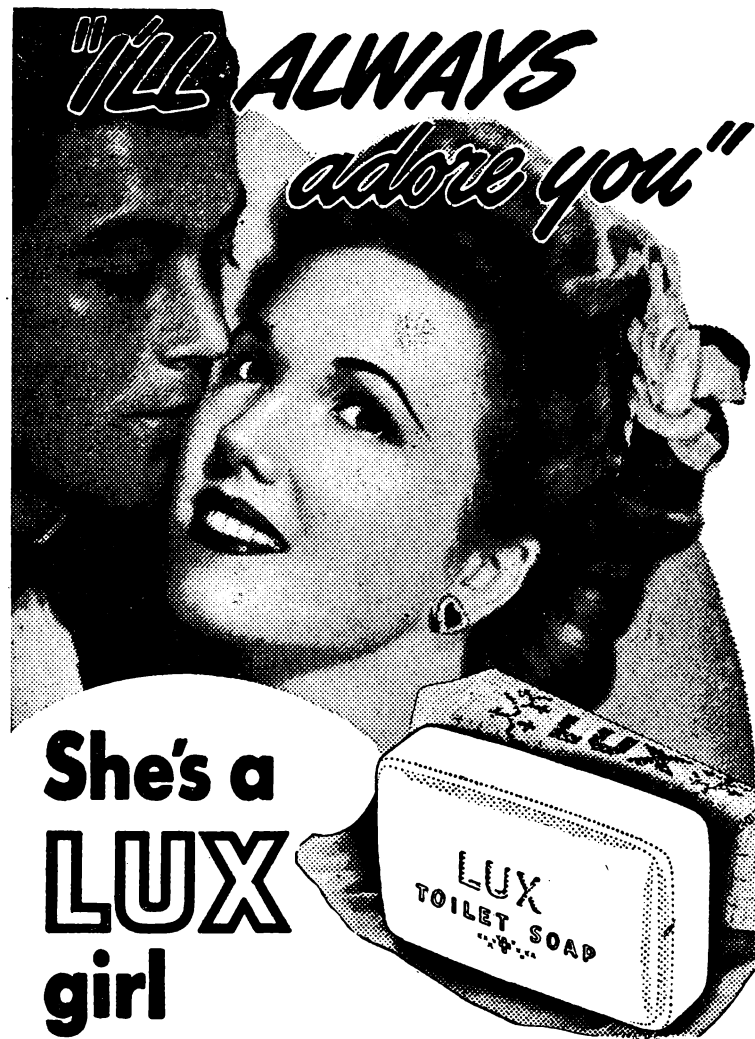
—Ikaw ang bahala!—ang náwika ni aling Magda,—máuna ka at súsunód akó; kahimanawari'y mapapani-wala natin siyang masama ang kanyang ginágawa.

—Saán ba silá naninirahan ngayón?—náitanóng ni aling Gidáy.

Si aling Magda, na, nang mga sandaling yaó'y tila nakahandáng tumulong nga ng tothananang pagtulong sa kanyang kumari, ay di nagkait. Inahimatóng kay aling Gidáy ang poók at bahay na sa kasalukuya'y tinitirhan ngayón ni Martín at ni Selina.

Hindi málaman ni aling Gidáy kung papaano niyá pasásalamatan ang kanyang kumaring si aling Magda. Nagpaalam siyá't nanaog nang kung may luha man sa mga matá ay puno namán ng kasiyahan ang puso dahil sa náipangakong tulong na gágawin ng kanyang kumari. Si aling Magda'y naiwan sa isáng malalim na pag-iisip.

—Malaking sama palá ang náibunga ng aking pang-uudyók!—ang pagkaraan ng mahabang sandali ay násabi ng ali ni Selina, nagbuntung-hiningáng malalim at nagpakabuti ng paghilig sa kiná-uupang likmuan. Ipinikit ang mga matá. At, gaya nang sinumáng pinagpúyusán ng damdamin, ay parang náikikita sa kan-

yáng guniguni ang malungkót na larawan ng isáng ináng lumuluha dahil sa asawang hindi sumisipót samantalang sa kaibayong dako ay nagtátawanan namán at nagpápakasawa ang dalawáng kálulwáng kalung-kalong ng mga káliwáng magdaraya. At siyá, ang kanyá namáng sariling larawan, ay parang aninong gumaláw sa nakapikit na paningin: isáng salarin na nag-anyóng dimonyong nanúnukso sa dalawáng pusong tila naglálaro sa hangin.

Si aling Magda'y bigláng ná-pabalikwás sa kanyáng kináuu-pán. Nagtindíg. Isáng kapasiyahán ang binuo at nagmámadaling tinungo ang silíd upáng magbihis. Makasandali pa ay lulan na ng isáng taksing mabilís na tumátakbó na patungo sa poók na kinátitirahán ng kanyáng pamangking si Selina. Ang ibig niyá'y máunahan si aling Gidáy.

—Ibig kitáng mákausap ng másinsinan—ang sa makapangyarihang hawig ay násabi sa pamangkin nang siláng dalawá'y nagkásarilinán na sa pag-uusap.

—Sa anó, tiyá?—ang magliw na tanóng ni Selina na di sinalagimsimán kahit katitíng ng tunay na sanhi ng pagkáparoón ni aling Magda.

—Sa isáng bagay na ang kalutasan ay nasa iyó—ang waláng kakurap-kuráp na tugón.—Tayong dalawá, unang-una ka na, ay nakágawa ng isáng malaking pagkakasalang dapat pagsisihan.

Nagdílím ang mukha ni Selina.

—Wala akóng náalamang kahit anó sa inyóng sinásabi; ukol sa anó?

—Ukol sa kalágayan mo ngayón.

—Anóng kalágayan?

—Nákita mo na!... Kung minsan, dahil sa galák at kasiyaháng loób, ang paniniwala ng mga tao ay náiligaw at nálalason. Kaya, tayo'y nakágagawa ng malaking sama nang di natin námamalaman.

Nagsimula ng pag-uulik-ulik si Selina.

—Bakit di ninyó liwanagin, tiyá—ang wika,—anó ang tunay na ibig ninyóng sabihin? Saáng dako patungo ang inyóng mga sinásabi?

—Sa dakong kinálalagyan ninyó ngayóng dalawá ni Martín.

—Ni Martín?—ang tanóng na kasabáy ng bigláng pagkápatayo ni Selina.—At anó kami ni Martín?

—Dahan-dahan ka at tayo'y mag-usap ng mahusay—ang mahinusay na payo ni aling Magda at pinaupóng muli ang pamangking nápatayo.—Wala kang kamalay-malay ay makamámatáy ka ng iyóng kapuwa—ang maramang wika at ibinulóng pagkatasos:—si Segundina ay nasa masamáng kalágayan, kailangang pagpayuhan mo si Martín upáng umuwi na sa kanilá...

Natigilan si Selina at matagál na di nakapagsalita.

—Marahil—ang patuloy ni aling Magda,—ay magugunita mong akó'y nakatulong sa iyó upáng

akitin si Martín at nang ikáw'y makapaghiganti sa nakalipas na mga kaapihan; kung papaano kintá inudyukan noon, ay ganoón din ang paghimok na ngayó'y aking ginágawa upáng mabigyan natin ng lunas ang samáng tayo ang may kagagawán.

—Ibig ba ninyóng sabih'y maghiwaláy kami ni Martín?—ang halos nangingingin na tanóng ni Selina.—Kahit máhigán ko ang aking kálulwá ay hindi akó pápayag.—At si Selina'y nápasigaw:—Tiyaaa!...

Nang mga nakaraáng araw, ang mga matá ni Selina ay maramot sa luha; ngayó'y kitang-kita ni aling Magda na may umáagos sa kanyáng dalawáng pisngí.

—Umíyák ka?—itanóng.

—Umíyák akó sapagká't si Martín ay totoóng mahál sa akin—ang matatág na sagót ni Selina na sinabayán ng pagtutóp sa mukha ng kanyáng dalawáng kamáy.

Tumangú-tango si aling Magda na ang mga matá'y nakapako sa pamangkin.

—Kung mahál sa iyó si Martín—ang wika,—at totoóng masakít sa loób mo ang kayó'y magkálalayo, timbangin mo ngayón sa dalawá mong palad kung gaano kabigát pará kay Gunding nang di pag-uwi ng kanyáng asawa!

Waláng kamalay-malay ang dalawáng nag-úsap ay lugúd na lugód sa pakikinig si Martín buhat sa silíd na kanyáng kinároroonán sa pag-uusap ni aling Magda at ni Selina. At siyá'y nálulugód sapagká't ganáp niyáng napagkilala ngayón na may mga tao na paláng humhíhok sa babaing sa kanyá'y bumíbilango upáng siyá'y makakawala. Kung sabagay, ang lahá't ay maári niyáng gawín, nguni't siyá'y umíwas na ang isáng nayari sa pakiusap at matamis na úsapan ay makalás at mawasak sa isáng kaparaanang bigla at marahás.

At tabóy ng malaking kasiyahan ay nápalabás at sukat si Martín sa kinároroonán niyáng silíd. Pagkátanaw ni Selina ay malakás na nápasigaw.

—Anó ang ibig mo, bakit ka lumabás?

Tumawa lamang si Martín at

kinindatán si aling Magda. Itó'y tumayo na upáng magpaalam. Dátapwá't bago umalis ay binulungán si Selina at binigyan ng mga payong di ang hindi tumiim sa puso ng pinagbigyan.

—Isipin mong mabuti!—ang ká-hulí-hulihang tagubilin ni aling Magda sa kanyáng pamangkin.

Nang ang sasakyáng nilulanan ni aling Magda ay makaliko na't di na mátanawán ay nagngangalit ang mga ngiping lumapit kay Martín si Selina.

—Kitang-kita kong nagkindatan kayó ng aking tiyá, bakit? May pinag-usapan ba kayó?—ang galit na galit na tanóng kay Martíng nanlaki ang mga matá dahil sa kanyáng nárinig.—Akala mo ba'y di ko nápapakiramdamáng nagugustuhan mo ang aking tiyá, hayup!

—Pero, Selina—ang malamig na náwika ni Martín,—patí ba namán ng matanda nang tiyá mo ay ipagséselos mo pa sa akin?—At nátwá.—Hindi ko máalaman kung anó ang nangyáari sa iyó...

—Kung anó palá ang nangyá-yari, ha?

At si Selina'y padabóg na pumasok sa kanyáng silíd.

Yá'y isáng pagkakataóng maáring samantalahan ni Martín. Patiyád-tiyád itóng lumakad upáng tumanaw-tanaw. Bukás na lahá't ang mga pinto! Maári siyáng tumakas. Maáring lumipád na pauwi sa kanyáng táhanan.

Nguni't...

Si Martín ay nagpakahinahan. Humilig sa silýon at nagbasá, hanggáng sa gumabí. Aywan kung sa malaking sama ng loób, si Selina'y hindi na lumabás at diwa'y nákatulog o nag-iíyák sa kanyáng pagkakáhiga. Ang ginawa ni Martín ay binuksán ang radyo at nakinig.

Dátapwá't si Martín, sa halip na maaliw at malibáng sa palá-tuntunang isinásabog sa himpawid, ay lalo pa ngang nahapis at nahapdián ng puso dahil sa inawit ng koro ng iláng may matamis na tinig na mga dalaga. Tumimim na totoó sa kanyáng kulooban ang titik ng inawit na yaón, na, ayon sa tagapagbalita ng himpilan, ay isáng kantahing ang pamagát ay "Sa Sariling Pugad." Ganitóng mga salita ang nápakó sa pakinig ni Martín na siyáng titik ng kantahing ká-hulí-hulihang inawit sa radyo:

"Wala nang matamis, wala nang masaráp, Paris ng magbalik sa sariling pugad,

Mantle Lamp Repair Shop

(Kumpunhan ng Lampara)

Nagbibili ng Lampara at mga Kasangkapan

1004-B Magdalena, sa tapat ng Ospital San Lucas.

CARLOS DY

Tagapamahala at May-ari

- Ibig Ba Ninyo Ng Isang Regalong Hindi Malilimutan?
- Isang magandang ala-ala sa inyong anak, ina-anak, o kapatid?

Bigyan ninyo sila ng suskrisiyon sa

PILIPINO KOMIKS!

Sa Halagang P5.00 Lamang Ay Makatatanggap Sila Ng Pambihirang Babasahing Ito Sa Loob Ng Isang Taon

Iwasan ninyo ang pangyayaring tuwing lalabas ang PILIPINO KOMIKS ay maraming mambabasa ang hindi nagkakapalad na magkaroon ng sipi. Gamitin Ninyo Ang Kupong Ito:

ACE PUBLICATIONS, INC.
1055 Soler
Maynila

Mga Ginoo:

Kalakip ang halagang sa pamamagitan ng hiro postal/tseke Blg. na kabayaran ng suskrisiyon sa PILIPINO KOMIKS sa loob ng
..... Ipadala ninyo ang PILIPINO KOMIKS kay
..... ng

Ngalan ng Nagpadala Tinitirahan

Mga Halaga Ng Suskrisiyon Sa Pilipinas

1 taon (26 na labas) — P5.00 6 na buwan (13 labas) — P3.00

Sa Ibang Bansa Doble

Dra. Tomasa Halili

MATRIS, PANGANGANAK at SAKIT ng BATA
Tanggapah: Central Hotel, Ave. Rizal, Panulukan ng Azcarraga Silid 217 Pangalawang Palapag.
Oras: 9:00-12:00 A.M.—3:00-5:00 p.m.
Tahanan: 1430 Washington
Tel. 8-63-17

Sakit Sa Balat... Sakit Na Lihim

DR. F. C. PLANTILLA

May 13 taong naging punong manggagamot ng "Cebu Skin Dispensary," pinakamalaking pagamutan ng sakit sa balat ng Pamahalaan sa Pilipinas. Dalubhasa sa pagkilala ng ketong. Daglang paggamot sa gonorea at siphilis.

Great Eastern Hotel, Echague, Kuwarta 315
8-9 ng umaga: 3:30-5:30 ng hapon